

Leven

1. VOORTZETTING VAN EEN INDIVIDUELE PENSIOENTOEZEGGING

Life & Benefits, april 2006; Les pensions complémentaires en pratique, deel 6

De wet Vandenbroucke op de aanvullende pensioenen geeft **een werknemer die voorheen bij een pensioenplan was aangesloten, de mogelijkheid zijn financiering voort te zetten wanneer hij bij zijn nieuwe werkgever geen aanvullend pensioen geniet.**

Artikel 33 van de WAP legt strikte voorwaarden op :

- de mogelijkheid geldt **enkel voor werknemers** ;
- de werknemer in kwestie moet een **nieuw arbeidscontract** hebben gesloten, met een nieuwe werkgever. Indien hij zelfstandige wordt, is de wettelijke bepaling niet van toepassing ;
- hij moet **gedurende ten minste 42 maanden** (of drieënhalf jaar, de termijn die voortspoot uit een regeringscompromis op het ogenblik dat de wet werd opgemaakt) **aangesloten geweest zijn bij een collectief pensioenstelsel**. De pensioeneis is niet mogelijk wanneer de werknemer voorheen alleen maar een individuele pensioentoezegging genoot;
- en bij de nieuwe werknemer bestaat geen enkele pensioentoezegging. Met dien verstande (zie uiteenzetting over de motivering van de wet): **die werknemer geniet zelf geen enkel aanvullend pensioen bij de nieuwe werkgever**. Het eventueel bestaan van een pensioenplan ten voordele van een andere personeelscategorie telt niet mee.

Indien die voorwaarden vervuld zijn, kan de werknemer zijn werkgever verplichten het vooraf bepaalde bedrag van zijn bezoldiging in te houden en het te storten aan de pensioeninstelling die de werknemer hem heeft aangeduid.

De ingehouden bijdrage wordt **gelijkgesteld met een persoonlijke bijdrage voor een groepsverzekering** (de werkgever moet ze vermelden op de fiscale fiche 281.10). Ze is dus onderworpen aan de jaarlijkse belasting van 4,40% en geniet een belastingvermindering ten belope van 30 à 40% van het bedrag. Het bedrag dat hiervoor kan worden gestort is evenwel beperkt: het mag **1.500 € per jaar niet overschrijden** (te indexeren bedrag : 1.920 € - inkomen 2006 / aangifte 2007). Indien die grens wordt overschreden, zal het teveel niet in aanmerking komen voor de belastingvermindering. Daarentegen zal het totaal opgebouwde aanvullende pensioen worden belast.

Op termijn zal er een heffing gebeuren van 10% (of gedeeltelijk in de vorm van fictieve rente in geval van voorschot of inpandgeving van het contract) en dit ten vroegste op de leeftijd van 60 jaar of bij overlijden. Ingeval van overlijden is er **geen vrijstelling van successierechten** (die is voorbehouden voor de uitkeringen van een pensioenplan dat is gesloten in het raam van een groepsverzekering of een pensioenfonds).

2. NIET-UITGEVOERDE PENSIOENTOEZEGGING : WELKE GEVOLGEN ?

Life & Benefits, april 2006

In 1996 ondertekenden een werkgever en een werknemer een arbeidscontract. Die overeenkomst voorziet in de sluiting van een groepsverzekering “voor ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen en pensioen, waarvan kopie in bijlage”.

Er is echter geen bijlage en de arbeidsovereenkomst bepaalt zelf verder ook niets. De werkgever heeft bovendien nooit een groepsverzekering ingesteld. Als de arbeidsovereenkomst wordt beëindigd vordert de werknemer voor de rechtbank een schadevergoeding wegens het niet-nakomen van een contractuele verplichting. In eerste aanleg wint hij het geding, maar in beroep wordt die beslissing ongedaan gemaakt. Uiteindelijk belandt de zaak bij het Hof van Cassatie.

Het Hof van Cassatie geeft de appelrechters gelijk en steunt hiervoor op artikel 1129 van het Burgerlijk Wetboek. Om geldig te zijn, moet een verbintenis een zaak tot voorwerp hebben die ten minste ten aanzien van haar soort bepaald of bepaalbaar is. Het voorwerp is bepaalbaar wanneer het contract objectieve gegevens bevat op basis waarvan de omvang van de dekking kan worden bepaald zonder nieuw akkoord tussen de partijen. De arbeidsovereenkomst bevatte die objectieve gegevens die het hadden mogelijk gemaakt de omvang en draagwijdte van de dekking bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst te bepalen, evenwel niet. Immers, de arbeidsovereenkomst liet niet toe te bepalen welke risico's juist gedekt waren, ten belope van welke bedragen, vanaf wanneer, enz. Bijgevolg was het Arbeidshof, hierin gevolgd door het Hof van Cassatie, van oordeel dat de **verbintenis tot het sluiten van een groepsverzekering nietig is** en er geen schadevergoeding verschuldigd is.

Dit standpunt is voor kritiek vatbaar

In deze zaak is er immers **een verplichting: de pensioentoezegging**.

De preciseringen en gegevens die nodig zijn om de draagwijdte van de verbintenis te bepalen, staan los van de verbintenis zelf. Bij ontstentenis van die preciseringen had de werkgever hier gelijk welke groepsverzekering kunnen aangaan. De werknemer had dan niet mogen klagen over de dekking of over de eigen bijdrage in de financiering ...

Een ander element waarop niet is ingegaan, is de **loonkwalificatie** van de groepsverzekering. Nu maakt de loonkwalificatie een constitutief deel uit van de arbeidsovereenkomst. En aan de constitutieve onderdelen van de arbeidsovereenkomst mag men niet zomaar raken.

In het raam van de schaderaming zou men kunnen aanvoeren dat de werknemer maar had moeten klagen tijdens de arbeidsovereenkomst. Waarom moest hij een contract tekenen waaraan een bijlage ontbrak ?...

Maar de verbintenis om een groepsverzekering te sluiten was niet nietig. De fout had wel tussen de werkgever en de werknemer kunnen worden verdeeld.

Marktinformatie

1. SOCIAAL STATUUT VAN DE ZELFSTANDIGEN VERBETERD

FOD sociale zekerheid (www.socialsecurity.fgov.be), Straal, april 2006

Binnenkort zullen sommige zelfstandigen beter gedekt zijn in Geneeskundige verzorging.

Tegenwoordig is enkel de dekking tegen de grote risico's verplicht voor de zelfstandigen. Die tegen de kleine risico's is volkomen vrij. Bijgevolg zijn enkel degenen aangesloten die zich wensen te verzekeren of beter, die de middelen hebben een dergelijke verzekering bij hun ziekenfonds te sluiten. Momenteel zijn ongeveer 20% van de zelfstandigen niet tegen de kleine risico's verzekerd. Dit betekent dat ze het hele bedrag van de doktersraadplegingen, tandverzorging of voorgeschreven geneesmiddelen buiten een hospitalisatie zelf moeten dragen.

De kleine risico's zullen in twee fasen in de verplichte verzekering worden opgenomen :

1° **Vanaf 1 juli e.k.** zullen twee groepen de dekking "kleine risico's" automatisch genieten:

- de zelfstandigen in hoofdberoep die op die datum of later starten. De dekking is bovendien gratis gedurende 18 maanden;
- de gepensioneerde zelfstandigen die een gewaarborgd inkomen voor bejaarden genieten. Zij zullen nooit een sociale bijdrage moeten betalen.

2° **Vanaf 1 januari 2008** wordt die dekking uitgebreid tot alle andere zelfstandigen (actieven, gepensioneerden of invaliden).

2. NIEUWE FISCALITEIT VAN DE VERZEKERING GENEESKUNDIGE VERZORGING

Administratieve circulaire Ci.RH.332.577.284 (AFER 14/2006) van 14 april 2006;
Fiscologue/Fiscoloog, nr.1024, april 2006

De Administratie heeft de fiscale behandeling van de collectieve verzekering Geneeskundige verzorging opnieuw onderzocht.

De wet Vandenbroucke had de situatie van de collectieve Hospitalisatieverzekeringen geregeld : onder bepaalde voorwaarden vormen het voordeel van de tenlasteneming van de werkgeversbijdragen, alsmede de uitkeringen **een voordeel van elke aard dat is vrijgesteld** in hoofde van de aangeslotenen (werknemers of zelfstandigen). **De werkgeversbijdragen van hun kant zijn niet aftrekbaar als beroepskosten.**

Maar hoe staat het met de andere verzekeringen Geneeskundige verzorging die in een **stelselmatige terugbetaling van de kosten van ambulante verzorging** voorzien?

Tot nu toe waren de werkgeverspremies als beroepskosten aftrekbaar, maar de uitkeringen waren voor de verkrijgers belastbaar.

Hierover aangesproken door Assuralia, heeft de Administratie haar standpunt herzien en zich gericht naar het stelsel van de hospitalisatieverzekering: **vrijstelling van de werkgeversbijdragen bij de verkrijgers en niet-belasting van de verkregen uitkeringen.** Maar tevens **zullen deze werkgeversbijdragen niet meer als beroepskosten aftrekbaar zijn.**

Deze nieuwe regelingen zijn van toepassing op de premies en uitkeringen die sedert 1 januari 2004 zijn betaald. Gelet op deze wijziging van het administratieve standpunt, **zal het verbod van de aftrek van de werkgeversbijdragen als beroepskosten echter pas ingaan op de premies die vanaf 1 januari 2007 zijn betaald.**

3. VOORAFBETALINGEN : TE DOEN DOOR DE ECHTGENOOT OF DE WETTELIJK SAMENWONENDE

Fiscologue/Fiscoloog, nr. 1021, april 2006

De werknemers betalen belastingen op hun beroepsinkomen via de inhouding van een bedrijfsvoorheffing. De zelfstandigen worden eveneens geacht, tijdens het jaar waarin ze hun beroepsinkomen verwerven, de op dit bedrag verschuldigde belasting te betalen. Dit is het systeem van de “voorafbetalingen”. Indien ze dit niet doen, zal hun eindbelasting worden verhoogd.

Tegenwoordig genieten de meewerkende echtgenoten een volwaardig sociaal statuut van zelfstandige. Bij gevolg, voor de voorafbetalingen eveneens moet **elke echtgenoot (of wettelijk samenwonende) voor eigen rekening de voorafbetalingen doen die hij nodig acht**, ten einde een belastingverhoging te voorkomen of om de overeenkomstige vermindering te genieten.

4. VEREFFENING : EEN KOGELVRIJ VEST VOOR DE SCHULDEISERS

www.droitbelge.be

De Kamer heeft zopas een wetsvoorstel gestemd dat **de vereffening van een vennootschap beter zou moeten regelen en bijgevolg de schuldeisers beschermen.** Ofschoon de nieuwe procedure aanleunt bij die van het faillissement, onderscheidt de vereffening zich van het faillissement door het ontbreken van 2 wezenlijke eigenschappen van het faillissement :

- de onmogelijkheid zijn schulden te vereffenen;
- het krediet is geschokt.

A priori, dus, volstaan de activa bij een vereffening meestal om de schuldeisers te betalen. Maar, in tegenstelling tot het faillissement waar de rechten van de schuldeisers om een behandeling te krijgen die in verhouding tot hun rechten staat en een controle erover door een curator wordt waargenomen, die is aangeduid en onder toezicht staat van de handelsrechtbank, wordt de vereffenaar aangesteld door de algemene vergadering van de vennoten (of soms door de rechtbank, b.v. in geval van ambtshalve vereffening wegens niet-neerlegging van de jaarrekeningen) en wordt hij hoofdzakelijk door haar gecontroleerd.

Het doel van de wet is niet aan het stelsel zelf van de vereffening te tornen, maar misbruiken te voorkomen door een bekrachtiging van de benoeming van de vereffenaars en de samenstelling van een vereffeningss dossier in te voeren.

Tot op heden was er geen toezicht op de regelmatigheid van de actie van de vereffenaar, b.v. of hij een bepaalde schuldeiser bevoordeelde ten nadele van de overigen... (behalve het invoeren van zijn aansprakelijkheid gedurende vijf jaar na de afsluiting van de vereffening).

Anderzijds, bood de aanstelling van de vereffenaar door de vennoten de schuldeisers geen enkele waarborg voor zijn bevoegdheid, in tegenstelling tot de curatoren die deskundigen zijn wier kennis van zaken principieel wordt gewaarborgd door hun benoeming door de handelsrechtbank.

De schuldeisers werden meestal niet op de hoogte gehouden van het verloop van de vereffening. Ze hingen af van de goodwill van de vereffenaar om die informatie te bekomen, wat een gevoel van onbehagen teweegbracht bij die verrichtingen.

De handelsrechtbank kon slechts een marginale controle uitoefenen op de regelmatigheid van de handelingen gesteld door de vereffenaar, daar de eerstelijnscontrole door de algemene vergadering geschiedt, waarvan de belangen niet kunnen samenvallen met die van de schuldeisers. Deze ondoorzichtigheid was van aard om de verrichtingen in de ogen van sommigen verdacht te maken. Vandaar het plan dit stelsel te hervormen.

Zo wordt er ingeval van een dergelijke procedure **een duidelijk actievere rol toegekend aan de handelsrechtbank**. De rechtbank moet meer bepaald de benoeming van de vereffenaar bekrachtigen, die nog altijd door de algemene vergadering wordt aangesteld. Ingeval van weigering van bekrachtiging of erkenning stelt de bevoegde rechtbank zelf de vereffenaar aan, eventueel op voorstel van de algemene vergadering.

Voor elke vereffening wordt eveneens de samenstelling van een vereffeningss dossier ingevoerd bij de griffie van de handelsrechtbank. Dit heeft tot doel de schuldeisers en alle belanghebbende derden geregeld voor te lichten (verslagen van de algemene vergadering, uitvoerige stand van zaken, enz.). Indien deze verplichtingen niet worden nagekomen, kan de vereffenaar worden vervangen en beboet.

En vóór de afsluiting van de vereffening leggen de vereffenaars de rechtbank het verdelingsplan van de activa tussen de verschillende categorieën van schuldeisers voor.

Als overgangsmaatregel is een periode van één jaar voorzien om zich te schikken naar de nieuwe bepalingen. Zo moeten de vereffenaars die zijn aangesteld in het raam van nog niet afgesloten vereffeningen, de bekrachtiging van hun benoeming aanvragen en beschikt de rechtbank over haar bevoegdheid tot bekrachtiging of vernietiging van de gestelde handelingen.